

Когато ги яздатъ по улицитѣ, изподъ копитата имъ искри изкачатъ. Въ България, понеже нѣмаме широки равнини и тлъсти пасбища, обикновено конетъ сж срѣденъ ръстъ, тънички, ала доста жилави и търпѣливи. Въ сѣвернитѣ пѣкъ страни, дѣто климата е студенъ и трѣвата несочна, се вѣдятъ много дребни кончета, дори и по-низки и отъ нашенското магаре. Въ сѣверна Русия, въ Норвегия и Шотландия се вѣдятъ най-дребни кончета, наречени „пони“.

Шотландски пони.

Отъ всички пони най-мѣнички сж английскитѣ въ сѣверна Шотландия, които се отличаватъ не само съ малкия си ръстъ, ала и съ грубата си, вълнеста кожа, съ сплъчканата си козина, рунтава глава и съ дългата си опашка, която достига дори до земята. Тия дребни кончета сж доста яки и издър-